

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Deciziei în cazul 1764/2003/ELB - Refuzarea accesului la un raport de audit - 2

Decizie

Caz 1764/2003/ELB - Deschis la 20/10/2003 - Decizie din 12/01/2006

Reclamantul a solicitat Comisiei acces la un raport de audit privind Nigerul. S-a acordat doar acces parțial la document (extrase din legislația națională). Reclamantul a pretins că, prin faptul că a refuzat să-i acorde acces la restul raportului de audit, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001 privind accesul public la documente [1]. Reclamantul a solicitat acces integral la respectivul document.

Comisia a argumentat că refuzul său de a acorda acces la restul raportului de audit era justificat, deoarece divulgarea ar fi adus atingere protecției obiectivului auditurilor și protecției interesului public în cadrul relațiilor internaționale. De asemenea, secțiunile care conțineau date cu caracter personal erau reglementate de o excepție suplimentară, prevăzută de Regulamentul nr. 1049/2001.

Ombudsmanul a propus o soluționare amiabilă, considerând că, în ceea ce privește excepția legată de protecția obiectivelor auditurilor, Comisia nu demonstrase că era îndreptățită să se bazeze pe respectiva excepție pentru a limita accesul public la raportul de audit și că, în ceea ce privește protecția interesului public în cadrul relațiilor internaționale, nu demonstrase în mod corespunzător că era justificat refuzul său de a divulga părțile în cauză ale raportului despre care ea însăși acceptase că pot fi divulgate. Prin urmare, Ombudsmanul a sugerat Comisiei să ia în considerare acordarea accesului la acele părți ale raportului despre care ea însăși propusese să poată fi divulgate.

Deși Comisia a acceptat să publice o parte a documentului, reclamantul a subliniat că materialul fragmentar reprezintă în esență integralitatea conținutului substanțial al raportului de audit.

Ombudsmanul a remarcat că Comisia se bucură de o marjă discreționară extinsă în contextul unei decizii de refuzare a accesului, întemeiată pe aspectul protecției interesului public în cadrul

relațiilor internaționale. În consecință, competența de revizuire a Ombudsmanului în acest context se limitează la a verifica dacă s-au respectat normele procedurale și obligația de a menționa motivele, dacă faptele au fost descrise corect și dacă a existat vreo eroare manifestă de evaluare sau vreo exercitare necuvenită a competențelor. În ceea ce privește obligația de a menționa motivele, Ombudsmanul a reamintit că, deși instituției în cauză îi revine să demonstreze că documentele la care se solicită acces se află, într-adevăr, sub incidența excepțiilor enumerate de Regulamentul nr. 1049/2001, s-ar putea să fie imposibil să se menționeze motivele care justifică nevoia de confidențialitate în mod separat pentru fiecare document, fără a divulga conținutul documentului și, astfel, fără a anula de la bun început însuși scopul excepției.

Ombudsmanul a remarcat că raportul implica un audit aprofundat al administrației statului Niger. De asemenea, a remarcat că se considerase de către Comisie că divulgarea integrală a conținutului documentului solicitat ar putea duce la o deteriorare a relațiilor sale cu Nigerul. Ombudsmanul a constatat că se prezentase de către Comisie o argumentare clară a refuzului său, contestat de reclamant, și că explicația în cauză, deși succintă, era adecvată, luând în considerare faptul că menționarea oricăror informații suplimentare, în special trimiterea la conținutul documentului în cauză, ar fi anulat scopul excepției pe care se întemeia. Ombudsmanul a constatat, de asemenea, că decizia contestată nu era viciată de nici o eroare manifestă de evaluare în ceea ce privește protecția interesului public în cadrul relațiilor internaționale. Astfel, a concluzionat că nu exista nici un caz de gestionare defectuoasă în legătură cu refuzul contestat al Comisiei de a acorda reclamantului acces la fragmente din raportul de audit.

Reclamantul a susținut, de asemenea, că registrul de documente al Comisiei era incomplet, deoarece găsisse doar două documente referitoare la audit atunci când cercetase registrul.

Comisia hotărâse ca registrul său de documente să conțină, inițial, trimiteri la documente referitoare în special la activitățile sale legislative. Conținutul registrului urma să fie completat progresiv. Pentru a da satisfacție reclamantului, Comisia a decis să întocmească o listă cu documentele pe care le deținea și care erau legate de auditul în cauză.

Ombudsmanul a remarcat că buna gestiune financiară reprezintă un punct de mare interes pentru public și că rapoartele de audit sunt surse valoroase de informații privind modul în care se utilizează fondurile comunitare. Din acest motiv, principiul bunei gestiuni financiare impune ca rapoartele de audit și documentele relevante deținute de Comisie să fie tratate cu prioritate la întocmirea de către aceasta a registrului de documente. Ombudsmanul a observat faptul că s-au prezentat de către Comisie doar remarci generale privind conținutul registrului, ceea ce nu poate reprezenta o tratare adecvată a neconformității indicate de reclamant. Ombudsmanul a constatat că registrul de documente al Comisiei era necorespunzător în ceea ce privește documentele legate de auditul în cauză. Acest fapt constituie un caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul a formulat o observație critică.

[1] Regulamentul (EC) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și Comisiei, JO 2001 L 145, p. 43.

Strasbourg, 12 ianuarie 2006

Stimate domnule M.,

La 20 septembrie și la 23 septembrie 2003, ați depus o plângere la Ombudsmanul European împotriva Comisiei Europene cu privire la refuzul acesteia de a vă acorda acces la un document intitulat „*Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – rapport final juin 2001 et janvier 2002*”, precum și la alte documente conexe.

La 20 octombrie 2003, am transmis plângerea președintelui Comisiei. La 17 octombrie 2003, mi-ați trimis informații suplimentare, pe care le-am transmis Comisiei la 12 noiembrie 2003. Comisia și-a transmis avizul la 30 ianuarie 2004. V-am transmis cu o invitație de a face observații, pe care le-ați trimis la 25 februarie 2004. La 19 mai 2004, am solicitat informații suplimentare din partea Comisiei. Comisia a solicitat o prelungire a termenului de răspuns și a transmis observațiile sale suplimentare la 5 august 2004. Vi le-am transmis cu o invitație de a face observații, pe care le-ați trimis la 6 octombrie 2004.

La 28 februarie 2005, am înaintat Comisiei o propunere de soluție amiabilă și, la aceeași dată, v-am trimis o copie a scrisorii mele către Comisie. Comisia a transmis răspunsul său la 13 iunie 2005. La 25 iulie 2005 și la 29 septembrie 2005, serviciile mele v-au contactat prin e-mail și v-au invitat să le informați dacă considerați că s-a ajuns la o soluție prietenoasă. Întrucât nu s-a primit niciun răspuns din partea dumneavoastră, v-am transmis răspunsul Comisiei împreună cu o invitație de a formula observații, pe care ați trimis-o la 14 octombrie 2005.

Ați contactat serviciile noastre pentru a obține informații cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește plângerea dumneavoastră la 10 mai 2005 și la 14 iulie 2005.

Vă scriu acum pentru a vă anunța rezultatele anchetelor care au fost făcute.

PLÂNGEREA

Potrivit reclamantului, faptele relevante sunt, pe scurt, următoarele:

La 6 iunie 2003, reclamantul a scris Comisiei, solicitând accesul la un document intitulat „*Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002*” (denumit în continuare „raportul de audit”), precum și la alte documente relevante.

La 9 iulie 2003, Comisia (Oficiul de Cooperare EuropeAid) a refuzat să îi acorde accesul.

La 17 iulie 2003, reclamantul a solicitat reexaminarea cererii sale și a indicat că ar aprecia o

listă a oricăror documente ale Oficiului de Cooperare EuropeAid care au fost înscrise în registrul documentelor în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (1) („Regulamentul 1049/2001”).

La 8 septembrie 2003, refuzul accesului a fost confirmat de secretarul general al Comisiei pentru motivul că divulgarea raportului de audit ar aduce atingere protecției obiectivelor auditurilor, protecției interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale ale Uniunii și protecției interesului public în ceea ce privește viața privată și integritatea individului. Cu toate acestea, secretarul general a explicat că unele părți ale documentului ar putea fi divulgate, și anume extrase din legislația națională. Aceste părți au fost trimise reclamantului.

Reclamantul a contestat decizia secretarului general pentru următoarele motive.

Refuzul Comisiei de a acorda acces reclamantului a arătat că aceasta a considerat că nu ar trebui să fie divulgate nicio informație din auditurile sponsorizate de Comisie. Întrucât auditurile au reprezentat o sursă principală de informații cu privire la eficiența și eficacitatea activităților Comisiei, o astfel de respingere a limitat capacitatea publicului de a colecta informațiile necesare pentru a-și exercita responsabilitățile democratice. În alte țări dezvoltate, în special în Canada, legislația privind accesul public la documente nu prevedea o astfel de excludere.

Auditul în cauză a fost finalizat cu mai mult de un an înainte ca reclamantul să încerce să obțină acces la acesta. Prin urmare, era puțin probabil ca informațiile cu privire la aceasta să poată fi utilizate pentru a submina scopul auditurilor, ceea ce a fost ceea ce excepția prevăzută de Regulamentul 1049/2001 urmărea să prevină. În plus, în scopul auditului, nu părea să fie dăunătoare furnizarea de informații referitoare la analiza aprofundată a situației juridice și administrative din Niger. Este puțin probabil ca publicarea auditului să afecteze cooperarea viitoare cu autoritățile din Niger, deoarece această țară a beneficiat de asistență de cooperare, care a reprezentat o contribuție discreționară a UE. Prin urmare, respectarea unei investigații de audit era o condiție pentru primirea ajutorului. Reclamantul a recunoscut că anumite informații ar putea fi sensibile și nu ar trebui divulgate. Cu toate acestea, era puțin probabil ca raportul să conțină numai informații care ar putea dăuna indivizilor și care să-i facă pe aceștia reticenți în a coopera cu auditurile viitoare.

Era în interesul public să se știe dacă auditul a evidențiat dificultăți în furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare. Argumentul potrivit căruia informațiile nu ar trebui furnizate deoarece ar putea fi utilizate cu rea-credință sau în afara contextului, care a fost utilizat în respingerea cererii de confirmare, a fost contrar spiritului Regulamentului 1049/2001.

O firmă profesională de audit ar fi trebuit să țină seama de protecția vieții private și a integrității persoanei în administrarea auditului. Era puțin probabil ca toate elementele auditului să poată fi utilizate pentru identificarea directă a persoanelor.

Transparența în ceea ce privește administrarea și auditul au fost cele mai eficiente modalități de a se asigura că ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE nu a fost utilizat în mod abuziv. A

existat un interes public superior în ceea ce privește divulgarea, bazat pe prioritatea acordată de Uniunea Europeană deschiderii, responsabilității și transparenței. În plus, publicul avea un interes major să cunoască modul în care resursele sale erau cheltuite de funcționarii săi. Orice utilizare abuzivă a ajutorului pentru dezvoltare a reprezentat o amenințare directă la adresa supraviețuirii populației din Niger.

Excepțiile prezentate de Comisie nu se pot aplica tuturor părților raportului de audit. Părțile referitoare, în special, la termenii de referință ai auditului, aspectele legate de administrarea proprie de către Oficiul EuropeAid a ajutorului pentru dezvoltare sau recomandările pentru îmbunătățirea administrării ajutorului pentru dezvoltare nu ar trebui să facă obiectul niciunei excepții.

Reclamantul a ridicat, de asemenea, următoarele aspecte.

Auditul în cauză nu a figurat în registrul de documente al Comisiei. Reclamantul a efectuat o căutare pe internet, conform recomandărilor Secretarului General, și a găsit doar două documente. Reclamantul a considerat că registrul era incomplet, ceea ce contravine Regulamentului 1049/2001. El a susținut că Uniunea Europeană s-a sustras obligației de a înscrie documente în registru și a făcut imposibil ca cetățenii să știe ce documente să solicite. Potrivit reclamantului, refuzul de a furniza reclamantului o listă de documente a reprezentat o încălcare a Regulamentului 1049/2001 și a Codului de bună conduită administrativă.

Secretarul general al Comisiei a menționat, de asemenea, în scrisoarea sa din 8 septembrie 2003, că „*raportul de audit a fost pus la dispoziția Curții de Conturi Europene*”. Prin urmare, reclamantul a solicitat Curții de Conturi să îi acorde acces la raportul de audit. La 13 octombrie 2003, Curtea a răspuns că „*nu pare să dețină acest document*”. Prin urmare, reclamantul a considerat că a fost indus în eroare de Secretarul General.

Pe scurt, reclamantul a susținut că Comisia nu a respectat Regulamentul 1049/2001 atunci când a refuzat să îi acorde acces la raportul de audit și la alte documente conexe. De asemenea, acesta a susținut că registrul de documente al Comisiei era incomplet. Reclamantul a susținut că ar trebui să primească documentul în cauză, precum și o listă a documentelor legate de acest audit. El a afirmat, de asemenea, că a fost indus în eroare de Secretarul General al Comisiei, care a scris că „*raportul de audit a fost pus la dispoziția Curții de Conturi Europene*”.

ANCHETA

Avizul Comisiei

Avizul Comisiei poate fi rezumat după cum urmează.

La 6 iunie 2003, reclamantul a adresat o scrisoare Secretariatului General al Comisiei, solicitând accesul la un document sau la documente, probabil nepublicate, referitoare la un audit al ajutorului bugetar acordat de UE guvernului Nigerului.

La 9 iulie 2003, Oficiul EuropeAid a răspuns cererii inițiale a reclamantului. Accesul la raportul de audit în cauză a fost refuzat pe baza mai multor excepții prevăzute la articolul 4 din Regulamentul 1049/2001.

În cererea sa de confirmare din 17 iulie 2003, reclamantul a contestat aplicarea excepțiilor menționate mai sus, afirmând că, în orice caz, există un interes public superior care justifică divulgarea.

Secretarul general a răspuns la această cerere de confirmare la 8 septembrie 2003, acordând acces parțial. El a recunoscut că este puțin probabil ca eliberarea extraselor din legislația națională să satisfacă cererea reclamantului. Cu toate acestea, s-a apreciat că extrasele din legislația națională nu făceau obiectul niciunei excepții și, prin urmare, trebuiau divulgate. În ceea ce privește restul raportului de audit, acesta a confirmat parțial poziția Oficiului EuropeAid, concluzionând că accesul trebuie refuzat, întrucât divulgarea acestuia ar submina protecția obiectivelor auditurilor și protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale. În plus, acesta a afirmat că secțiunile care conțin date cu caracter personal intră sub incidența excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001. S-a explicat, de asemenea, că căile de atac au fost indicate în mod corect în răspunsul inițial și că evaluarea comparativă a intereselor în vederea stabilirii existenței unui interes public superior care justifică divulgarea nu se aplică excepțiilor prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din regulament.

În răspunsul său la cererea de confirmare, Secretarul General a declarat că raportul de audit a fost pus la dispoziția Curții de Conturi și a președintelui Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului European pentru a se asigura că utilizarea acestor fonduri face obiectul unui control independent și democratic. Faptul a fost că acest raport le era disponibil la cerere simplă, la fel ca orice alt raport de audit privind utilizarea fondurilor UE. Astfel, formularea „*a fost pusă la dispoziție*” a trebuit înțeleasă ca fiind „*disponibilă*”. Comisia a recunoscut că formularea a fost nefericită, deoarece poate fi interpretată ca „*a fost trimisă la*”. Comisia și-a cerut scuze pentru această imprecizie, care nu a intenționat în niciun fel să inducă în eroare reclamantul.

Protecția scopului auditurilor

În ceea ce privește interpretarea articolului 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 privind protecția obiectivelor auditurilor, principiul general care reglementează regulamentul a fost acela că toate documentele deținute de Comisie sunt accesibile publicului, cu excepția cazului în care divulgarea lor ar submina anumite interese publice și private enumerate la articolul 4 din regulament, caz în care s-a aplicat o excepție de la acest principiu general. Elementul-cheie al tratării cererilor de acces la documente a fost, prin urmare, criteriul prejudiciului, care a trebuit să fie efectuat de la caz la caz, pentru a stabili dacă divulgarea documentelor solicitate ar aduce atingere oricăruia dintre interesele enumerate la articolul 4. Secretarul general a analizat în detaliu raportul de audit, pentru a evalua dacă divulgarea ar submina interesele care trebuie protejate și în ce măsură ar fi posibil să se acorde acces parțial la raport.

Scopul auditurilor, în acest caz, a fost de a menține capacitatea Comisiei de a efectua în viitor

acest tip de audit foarte sensibil și aprofundat în Niger în contextul mai larg al ajutorului pentru dezvoltare. A fost clar că, prin însăși natura lor, rapoartele de audit erau mai susceptibile decât alte categorii de documente să conțină informații sensibile, a căror divulgare ar submina interesele care trebuie protejate prin articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001. Este adevărat că asistența pentru cooperare era o contribuție discreționară a UE și că, în cazul în care guvernul Nigerului nu dorea să coopereze cu auditurile UE, acesta nu era obligat să accepte asistență. Cu toate acestea, Comisia a considerat că scopul acestor audituri trebuie privit în contextul unui angajament pe termen lung față de populația Nigerului și că aceasta nu era o chestiune de denaturare a relației dintre UE și Niger. Având în vedere conținutul sensibil al acestui raport de audit specific (și anume nivelul foarte detaliat de informații specifice de audit), divulgarea acestuia ar încălca așteptările legitime în materie de confidențialitate ale tuturor informatorilor diferiți care au cooperat temeinic cu auditorul. Prin urmare, Comisia a considerat că divulgarea ar conduce la o situație în care informatorii ar fi mai reticenți în a coopera. Acest lucru, la rândul său, ar periclita capacitatea Comisiei de a efectua astfel de audituri în viitor cu același nivel de precizie.

Protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale

A fost corect să se precizeze că este în interesul asistenței pentru dezvoltare din partea UE să promoveze buna guvernare și transparența și că ajutorul a fost acordat cu condiția ca acesta să fie utilizat în mod corespunzător și să facă obiectul unui audit. Cu toate acestea, spre deosebire de reclamant, Comisia a considerat că aceste interese sunt mai bine servite prin menținerea încrederii reciproce între cele două părți, mai degrabă decât prin acordarea accesului public la raportul de audit și prin încălcarea acestei încrederi. Acest ajutor pentru dezvoltare și acest tip de audit aprofundat al administrației Nigerului au permis UE să ajute Nigerul să identifice problemele, să propună soluții și să exercite presiuni în vederea îmbunătățirii situației, în măsura în care auditul a evidențiat dificultăți în furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare.

Comisia a confirmat că, având în vedere nivelul informațiilor de audit detaliate și sensibile conținute în prezentul document, este de fapt că, dacă sunt utilizate cu rea-credință sau în afara contextului, informațiile ar putea cauza prejudicii grave țării.

Protecția vieții private și a integrității individului

Afirmația potrivit căreia secretarul general ar fi adoptat o interpretare largă a acestei excepții a fost, de asemenea, nefondată, întrucât, în răspunsul său la cererea de confirmare, acesta a indicat în mod clar că secțiunile relevante din raportul de audit fac obiectul acestei excepții. Prin urmare, era o practică actuală de a șterge astfel de date cu caracter personal pentru a facilita accesul parțial la restul documentului.

Interesul public superior

A existat întotdeauna un interes public în ceea ce privește transparența și divulgarea oricărui document deținut de o administrație publică, în conformitate cu considerentul (2) din Regulamentul 1049/2001. Cu toate acestea, la fel ca orice alt regim de acces la documente, Regulamentul 1049/2001 a stabilit anumite excepții de la această regulă.

În consecință, în cazul în care interesul public general care justifică divulgarea ar constitui în mod automat un interes public superior care justifică divulgarea, excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 ar fi lipsite de orice semnificație.

În ceea ce privește excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) din Regulamentul 1049/2001, a existat o posibilă excepție suplimentară de la excepții, și anume existența unui interes public superior care justifică divulgarea. Pentru a stabili existența unui astfel de interes, interesul public de a divulga documentele în cauză a trebuit să fie comparat cu interesele care trebuie protejate prin excepțiile prevăzute la articolul 4 din regulament. În acest caz particular, excepțiile invocate privind protecția relațiilor internaționale și protecția vieții private și a integrității individului au fost obligatorii și nu au fost supuse acestui test suplimentar al echilibrului de interese.

Registrul și lista documentelor

Articolul 11 din Regulamentul nr. 1049/2001 prevedea că fiecare instituție acordă acces public la un registru de documente. Cu toate acestea, Comisia nu a precizat conținutul acestor registre. Registrul a fost, în mod evident, un instrument util care le-a permis cetățenilor să își exercite dreptul de acces. Cu toate acestea, faptul că un document nu figura în registre nu împiedica în niciun fel solicitantul să solicite documentul și să i se acorde accesul la acesta.

Având în vedere importanța documentelor legislative, astfel cum sunt definite la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001, Comisia a decis că registrul documentelor create în temeiul articolului 11 din regulament ar trebui, inițial, să conțină trimiteri la documentele COM, C și SEC prezentate colegiului, care acoperă în principal activitățile legislative ale Comisiei. Registrul conținea toate documentele care fac parte din aceste categorii de documente de la 1 ianuarie 2001. Domeniul de aplicare al registrului ar fi extins treptat. Într-o primă etapă, au fost adăugate procesele-verbale și ordinele de zi ale reuniunilor Comisiei. Vor urma și alte prelungiri. Această prelungire treptată nu a încălcat articolul 11 din regulament. În plus, având în vedere structura descentralizată a Comisiei și definiția extrem de largă a unui document din regulament, nu ar putea exista niciodată un registru exhaustiv al documentelor Comisiei. Desigur, în lipsa unui registru exhaustiv, cetățeanului îi era dificil să știe ce documente să solicite și, prin urmare, să formuleze o cerere într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul, cu excepția cazului în care serviciile responsabile ale Comisiei au oferit asistență adecvată reclamantei.

În răspunsul său din 9 iulie 2003 la cererea inițială a reclamantului, Oficiul EuropeAid a explicat că s-a ajuns la concluzia că se referea doar la raportul de audit. În ceea ce privește această evaluare, reclamantul a făcut doar următoarea trimitere în cererea sa de confirmare: „*Ar trebui să adaug că aş aprecia o listă a oricăror documente ale Oficiului de Cooperare EuropeAid care au fost înscrise în registrul documentelor în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 1049/2001.*”

În răspunsul său la cererea de confirmare, secretarul general a indicat că registrul documentelor Comisiei era o bază de date electronică, care este actualizată zilnic, și că Oficiul EuropeAid nu a înscris o astfel de listă de documente în acest registru. Cu un link către registru și o explicație cu privire la modul de căutare în acesta, reclamantul a fost invitat să caute singur registrul și să raporteze secretarului general, în cazul în care găsește documente de interes. În consecință, Comisia ar dori să sublinieze faptul că reclamantul nu a confirmat niciodată cererea sa de acces la niciun alt document decât raportul de audit și că, în consecință, secretarul general a tratat

cererea în mod corect și nu a „*refuzat*” să furnizeze reclamantului o listă de documente sau să acționeze cu încălcarea articolului 15 din Regulamentul nr. 1049/2001 sau a Codului de bună conduită administrativă.

Cu toate acestea, pentru a asista reclamantul, Comisia a decis să stabilească o listă a documentelor deținute de EuropeAid referitoare la auditul în cauză și a anexat această listă la prezenta opinie.

Observațiile reclamantului

În observațiile sale, reclamantul și-a menținut plângerea și a formulat următoarele observații suplimentare.

Reclamantul a considerat că, în opinia sa, Comisia nu a abordat aspectele de fond pe care le-a ridicat.

Potrivit reclamantului, argumentele prezentate de Comisie pentru a explica de ce cererea sa a fost respinsă ar prevedea, dacă ar fi acceptată, o protecție globală a informațiilor de audit, contrar deciziei Tribunalului de Primă Instanță în cauza T-194/94 *Carvell/Consiliul* (2) . Informațiile cu privire la posibilele infracțiuni comise fie în Uniunea Europeană, fie în Niger în ceea ce privește executarea acestor programe ar fi eliminate din controlul public. O astfel de situație a reprezentat un abuz față de acordurile de la Cotonou în temeiul cărora acest program de ajutor urma să funcționeze, precum și o încălcare a spiritului și a literei Regulamentului 1049/2001.

În cazul în care administrarea programelor discreționare de ajutor ar face obiectul unei excepții, a fost dificil de văzut cum ar putea fi eliberat orice document referitor la orice chestiune internațională. Reclamantul a făcut referire la hotărârile Curții de Justiție în cauza C-353/99 P, *Hautala/Consiliul* (3) și în cauza C-353/01 *Olli Mattila/Consiliul și Comisia* (4) . El a remarcat că Comisia publică în mod obișnuit informații mult mai sensibile cu privire la chestiuni legate de relațiile internaționale decât orice document referitor la programele de ajutor din Niger.

De asemenea, ar fi contrar bunelor practici de audit și bunei conduite administrative dacă informatorii de audit ar fi garantat, de fapt, confidențialitatea, deoarece ar fi putut fi necesar ca Comisia să transmită constatările auditului autorităților de aplicare a legii pentru investigații și acțiuni suplimentare. Reclamantul a solicitat Ombudsmanului să decidă că articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001 nu poate fi utilizat pentru a justifica refuzul de a acorda accesul la acest document.

În ceea ce privește interesul public superior, scutirea de protecție a interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale nu s-a aplicat în speță. În ceea ce privește viața privată și integritatea individului, Comisia nu a furnizat detalii cu privire la motivul pentru care s-a aplicat această derogare și, prin urmare, scutirea solicitată a trebuit respinsă ca nefondată. Argumentul potrivit căruia interesul public superior nu s-a aplicat în ceea ce privește scutirile prevăzute la articolul 4 alineatele (2) și (3) a fost justificat de Comisie pe motiv că interesul public care justifică divulgarea nu a prevalat asupra interesului public de a proteja scopul auditurilor. Prin această declarație, Comisia a admis că aplica o scutire generală în cazul auditurilor, contrar

spiritului și literei regulamentului și contrar jurisprudenței comunitare care a precizat că scutiile nu pot fi aplicate unor categorii întregi de documente ale Comisiei, cum ar fi auditurile.

Reclamantul a insistat asupra faptului că accesul deplin la document este adecvat și a considerat că accesul parțial trebuie stabilit prin aplicarea Regulamentului nr. 1049/2001 și că derogările de la acesta trebuie aplicate de la caz la caz și nu doar prin selectarea datelor care se află deja în domeniul public și prin excluderea oricărui alt conținut.

În ceea ce privește declarația Comisiei potrivit căreia documentul a fost pus la dispoziția Curții de Conturi și a Parlamentului, reclamantul a considerat că aceasta constituie o încercare intenționată de a-l induce în eroare; că a fost vorba despre o încălcare a Codului bunei conduite administrative; că a constituit administrare defectuoasă; și că a justificat măsuri disciplinare împotriva autorilor declarației.

Reclamantul a considerat că absența unui registru adecvat și complet al dosarelor EuropeAid reprezintă o încălcare a Codului de bună conduită administrativă.

Potrivit reclamantului, Comisia nu a răspuns dovezilor sale potrivit cărora alte jurisdicții au comunicat informații de audit, în special Guvernul Canadei. Chestiunea publicării auditurilor efectuate cu privire la activitățile Comisiei a fost deosebit de importantă în promovarea bunei guvernante, având în vedere problemele de lungă durată și nerezolvate ale responsabilității financiare din cadrul Comisiei.

Investigații suplimentare

După o analiză atentă a avizului Comisiei și a observațiilor reclamantului, s-a constatat că sunt necesare anchete suplimentare. Ombudsmanul a solicitat Președintelui Comisiei să răspundă la următoarele:

- Consideră Comisia că excepția privind protecția obiectivelor auditurilor și excepția de protecție a interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale se aplică atât tuturor părților din document care nu au fost deja comunicate reclamantului?
- Ar dori Comisia să răspundă în mod specific la argumentul reclamantului potrivit căruia (a) mandatul auditului; (b) chestiuni legate de administrarea proprie a ajutorului pentru dezvoltare de către Oficiul EuropeAid; și (c) recomandările pentru îmbunătățirea administrării ajutorului pentru dezvoltare nu ar trebui să facă obiectul niciunei excepții?

Răspunsul suplimentar al Comisiei

Răspunsul suplimentar al Comisiei poate fi rezumat după cum urmează.

În ceea ce privește aplicabilitatea excepțiilor la toate părțile raportului, cele două excepții au fost foarte interconectate în ceea ce privește prezentul raport de audit. Principalul motiv pentru care Comisia a refuzat accesul public la astfel de rapoarte de audit a fost faptul că aceste rapoarte se referă la informații care nu erau neapărat publice în țările beneficiare și, prin urmare, ar putea fi destul de sensibile. Comisia nu a fost în măsură să aprecieze în ce măsură informațiile erau sensibile sau în ce măsură au fost considerate sensibile de către autoritățile naționale, în acest caz de către autoritățile din Niger.

Divulgarea raportului de audit sau a unor părți ale acestuia poate conduce la relații tensionate

cu țara beneficiară, în acest caz Niger. Acest lucru, la rândul său, poate duce la o atitudine mai puțin cooperantă a autorităților din țara beneficiară în cursul procesului de monitorizare sau atunci când, în viitor, urmau să fie efectuate noi audituri.

În ceea ce privește conținutul raportului, Comisia a considerat că fragmente importante ar putea fi divulgate fără a aduce atingere intereselor Nigerului sau scopului auditului. Cu toate acestea, orice divulgare de informații privind gestionarea fondurilor de către beneficiar ar putea fi considerată o ingerință în suveranitatea statului. Prin urmare, până la acel moment, Comisia refuzase accesul la toate părțile raportului care, în mod evident, nu erau în domeniul public, însemnând totul, cu excepția textelor legislative.

Comisia a fost în continuare de părere că divulgarea oricărei părți a raportului de audit fără consimțământul autorităților din Niger ar afecta negativ relațiile sale cu autoritățile respective și, în special, ar împiedica urmărirea acestui audit, precum și auditurile viitoare în ceea ce privește ajutoarele acordate țării respective.

Pentru a obține acordul Nigerului cu privire la divulgarea parțială, serviciile Comisiei au efectuat o selecție a părților din raport pe care le consideră că ar putea fi divulgate fără a cauza vreun prejudiciu. La 9 iulie 2004, Comisia a solicitat autorităților din Niger acordul de a divulga această versiune eliminată. Până în prezent nu s-a primit niciun răspuns.

În ceea ce privește accesibilitatea anumitor părți ale raportului de audit, termenii de referință sunt incluși în versiunea eliminată a raportului, pe care Comisia propune să o publice cu acordul autorităților din Niger.

Raportul nu se referă la administrarea de către EuropeAid a ajutorului pentru dezvoltare. În cazul în care raportul conține astfel de informații, Comisia le va divulga.

Recomandările se refereau exclusiv la gestionarea finanțelor publice de către autoritățile din Niger.

Comisia ar continua să încerce să obțină un răspuns din partea autorităților din Niger. Fără acordul acestor autorități, Comisia a considerat că orice divulgare ulterioară, chiar și a unor părți din raport, ar afecta negativ relațiile sale cu Nigerul și, în consecință, ar împiedica auditurile viitoare referitoare la ajutorul pentru dezvoltare acordat acestei țări.

Observațiile ulterioare ale reclamantului

Observațiile suplimentare ale reclamantului pot fi rezumate după cum urmează.

Reclamantul a considerat că Comisia a extins în mod inutil procesul și că ar fi trebuit să contacteze autoritățile din Niger atunci când a formulat inițial cererea de informații.

Reclamantul a repetat că, în cazul în care un stat nu dorește să administreze asistența într-un mod transparent, nu este obligat să accepte asistența respectivă. El a considerat că există administrare defectuoasă în cazul în care Comisia ar încheia un acord discreționar de asistență pentru dezvoltare, în care se aștepta ca utilizarea resurselor să fie ascunsă publicului european.

Nu era adecvat ca Comisia să furnizeze resurse unei țări în cazul în care consideră că țara respectivă va refuza să își respecte obligațiile în ceea ce privește transparența, auditul și monitorizarea. Reclamantul a făcut referire, în acest context, la articolul 9 din Acordul de la Cotonou, care prevedea că: „*Respectarea tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv respectarea drepturilor sociale fundamentale, a democrației bazate pe statul de drept și a guvernărilor transparente și responsabile reprezintă o parte integrantă a dezvoltării durabile.*”

Potrivit reclamantului, nu a avut sens să se solicite Nigerului să autorizeze eliberarea parțială. Comisia ar fi trebuit să solicite autorizarea de a publica raportul în întregime.

În conformitate cu articolul 57 alineatul (6) din Acordul de la Cotonou, toate deciziile care necesită aprobarea statelor beneficiare sunt considerate aprobate, cu excepția cazului în care s-a primit un răspuns în termen de 60 de zile. Necomunicarea de către Comisie a informațiilor solicitate în scrisoarea sa din 9 iulie 2004 nu a fost conformă cu Acordul de la Cotonou.

Reclamantul a considerat că Comisia nu a furnizat nicio explicație cu privire la motivul pentru care mandatul nu a fost comunicat în primul rând.

EFORTURILE OMBUDSMANULUI DE A AJUNGE LA O SOLUȚIE AMIABILĂ

După o analiză atentă a opiniilor Comisiei și a observațiilor reclamantului, Ombudsmanul nu a considerat că Comisia a răspuns în mod adecvat la toate aspectele afirmației reclamantului privind accesul la raportul de audit. Prin urmare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului European (5), acesta a adresat o scrisoare președintelui Comisiei pentru a propune o soluție amiabilă pe baza următoarei analize a chestiunilor aflate în litigiu între reclamant și Comisie.

Cu privire la aspectele aflate în litigiu între Comisie și reclamant

Plângerea se referea la accesul public la documente legate de un audit al ajutorului bugetar acordat de UE guvernului Nigerului.

Reclamantul a susținut că Comisia nu a respectat Regulamentul 1049/2001 atunci când a refuzat să îi acorde accesul la un document intitulat *Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002* (denumit în continuare „raportul de audit”) și la alte documente conexe. De asemenea, acesta a susținut că registrul documentelor Comisiei era incomplet. Reclamantul a susținut că ar trebui să primească documentul în cauză, precum și o listă a documentelor legate de acest audit. În cele din urmă, reclamantul a susținut că a fost indus în eroare de Secretarul General al Comisiei, care a scris că „*raportul de audit a fost pus la dispoziția Curții de Conturi Europene*”.

Cu toate acestea, Ombudsmanul a observat că, deși prima afirmație a reclamantului se referă la „alte documente legate” de raportul de audit propriu-zis, ancheta a arătat că acest aspect al

cazului se referă, de fapt, la a doua afirmație și afirmație (și anume, că registrul documentelor Comisiei era incomplet și că reclamantul ar trebui să primească o listă a documentelor legate de audit).

După o analiză atentă a rezultatelor anchetei până în prezent, Ombudsmanul nu a considerat că Comisia a răspuns în mod adecvat la toate aspectele afirmației reclamantului privind accesul la raportul de audit.

Prin urmare, Ombudsmanul a prezentat o propunere de soluție amiabilă în ceea ce privește chestiunea accesului la raportul de audit.

Ombudsmanul a observat că, în cursul anchetei, Comisia a clarificat faptul că:

- raportul de audit nu se referă la administrarea de către EuropeAid a ajutorului pentru dezvoltare. În cazul în care raportul de audit conține astfel de informații, Comisia le va dezvălui; și
- recomandările din raportul de audit se referă exclusiv la gestionarea finanțelor publice de către autoritățile din Niger.

Propunerea Ombudsmanului privind o soluție amiabilă s-a bazat pe următoarele considerente:

Cu privire la justificarea poziției sale de către Comisie

1.1 Comisia a acordat (în etapa cererii de confirmare) acces parțial la raportul de audit, constând în accesul la extrase din legislația națională. Comisia a susținut că refuzul accesului la alte părți ale raportului de audit a fost justificat, deoarece divulgarea ar submina protecția scopului auditurilor [articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul 1049/2001] și protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale [articolul 4 alineatul (1) a treia liniuță din regulament]. În plus, secțiunile care conțin date cu caracter personal fac obiectul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulament.

1.2 În ceea ce privește protecția scopului auditurilor, Comisia a susținut că scopul auditurilor, în acest caz, era de a menține capacitatea Comisiei de a efectua în viitor acest tip de audit foarte sensibil și aprofundat în Niger în contextul mai larg al ajutorului pentru dezvoltare. Era clar că, prin însăși natura lor, rapoartele de audit erau mai susceptibile decât alte categorii de documente să conțină informații sensibile. Este adevărat că asistența pentru cooperare era o contribuție discreționară a UE și că, în cazul în care guvernul Nigerului nu dorea să coopereze cu auditurile UE, acesta nu era obligat să accepte asistență. Cu toate acestea, Comisia a considerat că scopul acestor audituri trebuie privit în contextul unui angajament pe termen lung față de populația Nigerului. Având în vedere conținutul sensibil al acestui raport de audit, și anume nivelul foarte detaliat de informații specifice de audit, Comisia a considerat că divulgarea acestuia ar încălca așteptările legitime privind confidențialitatea tuturor informatorilor diferiți care au cooperat în detaliu cu auditorul. Comisia a considerat, de asemenea, că divulgarea ar conduce, prin urmare, la o situație în care informatorii ar fi mai reticenți în a coopera. Acest lucru, la rândul său, ar periclita capacitatea Comisiei de a efectua astfel de audituri în viitor cu același nivel de precizie.

În ceea ce privește problema unui eventual interes public superior care justifică divulgarea,

Comisia a susținut că, în cazul în care interesul public general care justifică divulgarea ar constitui în mod automat un interes public superior care justifică divulgarea, excepțiile prevăzute la articolul 4 ar fi lipsite de orice sens.

1.3 În ceea ce privește protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, Comisia a recunoscut că este în interesul asistenței pentru dezvoltare din partea UE să promoveze buna guvernare și transparența și că ajutorul a fost acordat cu condiția ca acesta să fie utilizat în mod corespunzător și să facă obiectul unui audit. Cu toate acestea, spre deosebire de reclamant, Comisia a considerat că aceste interese au fost mai bine servite prin menținerea încrederii reciproce între cele două părți decât prin acordarea accesului public la raportul de audit și prin încălcarea acestei încrederi. Acest ajutor pentru dezvoltare și acest tip de audit aprofundat al administrației Nigerului au permis UE să ajute Nigerul să identifice problemele, să propună soluții și să exercite presiuni în vederea îmbunătățirii situației, în măsura în care auditul a evidențiat dificultăți în furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare. Potrivit Comisiei, nivelul informațiilor de audit detaliate și sensibile conținute în raportul de audit ar putea, dacă sunt utilizate cu rea-credință sau în afara contextului, să cauzeze prejudicii grave țării.

1.4 În ceea ce privește protecția vieții private și a integrității individului, Comisia a susținut că există o practică actuală de a șterge aceste date cu caracter personal pentru a permite accesul parțial la restul documentului.

1.5 În răspunsul său la solicitarea de informații suplimentare a Ombudsmanului, Comisia a explicat că excepția pentru protecția scopului auditurilor și excepția de protecție a interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale sunt foarte interconectate în cazul prezentului raport de audit. Principalul motiv al refuzului Comisiei de a permite accesul publicului la astfel de rapoarte de audit a fost faptul că aceste rapoarte se referă la informații care nu sunt neapărat publice în țările beneficiare și care, din acest motiv, pot fi destul de sensibile. Divulgarea raportului de audit sau a unor părți ale acestuia poate conduce la relații tensionate cu țara beneficiară, în acest caz Niger. Acest lucru, la rândul său, poate duce la o atitudine mai puțin cooperantă a autorităților din țara beneficiară în cursul procesului de monitorizare sau atunci când, în viitor, urmează să fie efectuate noi audituri.

Comisia a considerat că fragmente importante din raportul de audit, inclusiv termenii de referință, ar putea fi divulgate fără a aduce atingere intereselor Nigerului sau scopului auditului. Cu toate acestea, orice divulgare de informații privind gestionarea fondurilor de către beneficiar ar putea fi considerată o ingerință în suveranitatea statului. Comisia a considerat că divulgarea oricărei părți a raportului de audit fără consimțământul autorităților din Niger ar afecta în mod negativ relațiile sale cu aceste autorități. La 9 iulie 2004, Comisia a solicitat acordul autorităților din Niger cu privire la divulgarea unei versiuni eliminate. Nu s-a primit niciun răspuns până la data la care Comisia a transmis cel mai recent răspuns Ombudsmanului. Comisia ar continua să încerce să obțină un răspuns din partea autorităților din Niger.

Argumentele reclamantului

1.6 În ceea ce privește protecția scopului auditurilor, reclamantul a susținut că auditurile reprezintă o sursă principală de informații privind eficiența și eficacitatea activităților Comisiei și

că refuzul accesului limitează capacitatea publicului de a colecta informațiile necesare pentru a-și exercita responsabilitățile democratice. În alte țări dezvoltate, în special în Canada, legislația privind accesul public la documente nu prevedea o astfel de excludere. Era în interesul public să se știe dacă auditul în cauză a evidențiat dificultăți în ceea ce privește furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare. În plus, auditul fusese finalizat cu mai mult de un an înainte de solicitarea de acces a reclamantului și, prin urmare, era puțin probabil ca informațiile referitoare la acesta să poată fi utilizate pentru a submina scopul auditurilor. Este puțin probabil ca publicarea auditului să afecteze cooperarea viitoare cu autoritățile din Niger, deoarece asistența pentru cooperare a reprezentat o contribuție discreționară a UE.

Argumentele prezentate de Comisie ar asigura, dacă ar fi acceptate, o protecție globală a informațiilor de audit. Cu toate acestea, jurisprudența instanțelor comunitare a precizat că scutirile nu pot fi aplicate unor categorii întregi de documente ale Comisiei, cum ar fi auditurile. Ar fi contrar bunelor practici de audit dacă informatorilor de audit li s-ar fi garantat confidențialitatea, deoarece ar fi putut fi necesar ca Comisia să transmită constatările auditului autorităților de aplicare a legii pentru investigații și acțiuni suplimentare. În cele din urmă, a existat un interes public superior care să justifice divulgarea, bazat pe prioritatea acordată de Uniunea Europeană deschiderii, responsabilității și transparenței. În plus, publicul avea un interes major să cunoască modul în care resursele sale erau cheltuite de funcționarii săi.

1.7 În ceea ce privește protecția interesului public în materie de relații internaționale, reclamantul a susținut că Comisia publică în mod obișnuit informații mult mai sensibile cu privire la chestiuni legate de relațiile internaționale decât orice document referitor la programele de ajutor din Niger. Articolul 9 din Acordul de la Cotonou prevedea următoarele: „*Respectarea tuturor drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv respectarea drepturilor sociale fundamentale, a democrației bazate pe statul de drept și a guvernantei transparente și responsabile reprezintă o parte integrantă a dezvoltării durabile.*” Transparența în administrație și audit au fost cele mai eficiente modalități de a se asigura că ajutorul pentru dezvoltare acordat de UE nu a fost utilizat în mod abuziv. O astfel de utilizare abuzivă a reprezentat o amenințare directă la adresa supraviețuirii populației din Niger. Argumentul potrivit căruia informațiile nu ar trebui furnizate deoarece ar putea fi utilizate cu rea-credință sau în afara contextului a fost contrar spiritului Regulamentului 1049/2001.

1.8 În ceea ce privește protecția vieții private și a integrității individului, reclamantul a recunoscut că anumite informații ar putea fi sensibile și nu ar trebui divulgate. O firmă profesională de audit ar fi trebuit să țină seama de protecția vieții private și a integrității persoanei în administrarea auditului.

Evaluarea Ombudsmanului

1.9 Avocatul Poporului a reamintit că, în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul nr. 1049/2001, „*orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică care are reședința sau sediul social într-un stat membru are dreptul de acces la documentele instituțiilor, sub rezerva principiilor, condițiilor și limitelor definite în prezentul regulament (...) Prezentul regulament se aplică tuturor documentelor deținute de o instituție, și anume documentelor întocmite sau primite de aceasta și aflate în posesia sa, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene.*” Excepțiile de la acest principiu sunt prevăzute la articolul 4 din regulament.

1.10 În ceea ce privește excepția referitoare la viața privată și la integritatea persoanei [articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 1049/2001], Ombudsmanul a reamintit mai întâi că această excepție nu face obiectul posibilității unui interes public superior care să justifice divulgarea. Ombudsmanul a remarcat că reclamantul, în observațiile sale, a acceptat că anumite informații cuprinse în raportul de audit ar putea fi sensibile și nu ar trebui divulgate. În plus, reclamantul nu pare să conteste amploarea eliminărilor efectuate de Comisie pentru a pune în aplicare această excepție. Prin urmare, Ombudsmanul nu a considerat că a existat un litigiu semnificativ între reclamant și Comisie cu privire la aplicarea corectă a acestei excepții în acest caz.

1.11 În ceea ce privește excepția referitoare la protecția obiectivelor auditurilor, Ombudsmanul a reamintit că articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 prevede că: „*Instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea ar aduce atingere protecției: (...) scopul inspecțiilor, investigațiilor și auditurilor, (...)*”, sub rezerva posibilității unui interes public superior care să justifice divulgarea. Ombudsmanul a considerat argumentele reclamantului convingătoare atât în ceea ce privește absența probabilității ca divulgarea să aducă prejudicii reale interesului protejat, cât și în ceea ce privește interesul public superior care justifică divulgarea. În plus, Ombudsmanul a observat că însăși Comisia, în răspunsul său la solicitarea de informații suplimentare a Ombudsmanului, a considerat că fragmente importante din raportul de audit ar putea fi divulgate fără a aduce atingere scopului auditului. Prin urmare, Ombudsmanul nu a considerat că Comisia a demonstrat că avea dreptul să se întemeieze pe articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din regulament pentru a limita accesul publicului la extrasele menționate mai sus din raportul de audit.

1.12 În ceea ce privește excepția referitoare la protecția interesului public în materie de relații internaționale, Ombudsmanul a observat că Comisia a făcut o selecție a acelor părți ale raportului de audit pe care le-a considerat că pot fi divulgate, că a solicitat autorităților din Niger acordul de a fi de acord cu divulgarea și că, la data ultimului răspuns al Comisiei adresat Ombudsmanului, Comisia nu primise niciun răspuns din partea autorităților din Niger. Ombudsmanul a înțeles poziția Comisiei potrivit căreia excepția pentru protecția relațiilor internaționale a justificat-o prin refuzul accesului la părțile menționate mai sus din raportul de audit, cu excepția cazului în care și până când autoritățile din Niger au consimțit la divulgare.

1.13 Avocatul Poporului a reamintit în acest context că, în conformitate cu jurisprudența Tribunalului, articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 (6) era o *lex specialis* și că Comisia nu are competența de a divulga un document emis de un stat membru care i-a solicitat să nu facă acest lucru (7) .

1.14 Ombudsmanul a considerat că poziția Comisiei în ceea ce privește aplicarea excepției pentru protecția relațiilor internaționale, în esență, tratează Nigerul ca și cum ar fi un stat membru al UE. Ombudsmanul a considerat că aplicarea excepției în acest mod este incompatibilă cu jurisprudența sus-menționată care definește articolul 4 alineatul (5) drept *lex specialis* și cu principiul general potrivit căruia excepțiile de la dreptul de acces public la documente ar trebui interpretate în mod strict.

1.15 Avocatul Poporului a concluzionat provizoriu că excepția de protecție a relațiilor internaționale nu poate justifica refuzul Comisiei de a divulga acele părți ale raportului pe care Comisia însăși le-a acceptat în comunicările sale cu autoritățile din Niger și că nedivulgarea în continuare a acestor părți ale raportului ar constitui, prin urmare, un caz de administrare defectuoasă.

Propunerea pentru o soluție prietenoasă

Ombudsmanul a sugerat Comisiei să aibă în vedere acordarea accesului la acele părți ale raportului pe care Comisia însăși le-a propus, în comunicările sale cu autoritățile din Niger, care ar putea fi divulgate.

Răspunsul Comisiei

Ca răspuns la propunerea Ombudsmanului, Comisia a subliniat următoarele:

În urma consultării, autoritățile din Niger nu au adoptat o poziție clară în ceea ce privește divulgarea unei versiuni eliminate a raportului de audit. Comisia ar dori să își clarifice poziția cu privire la aplicarea excepției privind protecția relațiilor internaționale. Comisia a considerat că, în cazul în care divulgarea documentelor solicitate ar conduce la o deteriorare a relațiilor sale cu Nigerul și ar crea dificultăți în ceea ce privește monitorizarea eficientă a asistenței comunitare acordate acestei țări, relațiile internaționale ale Comunității ar fi afectate. Comisia a consultat autoritățile din Niger pentru a examina în ce măsură era probabil să se producă o astfel de deteriorare. Scopul acestei consultări nu a fost de a acorda acestor autorități un drept de veto de *facto*. În orice caz, nici măcar un stat membru nu s-ar putea opune divulgării documentelor solicitate, întrucât era vorba despre un raport al Comisiei.

După ce a reexaminat cu atenție chestiunea, Comisia a considerat că divulgarea versiunii eliminate a raportului de audit nu ar periclita relațiile sale cu Nigerul. Prin urmare, Consiliul a salutat propunerea Ombudsmanului privind o soluție amiabilă. Versiunea eliminată a raportului de audit a fost anexată.

Observațiile reclamantului

În observațiile sale, reclamantul a afirmat că nu a putut accepta răspunsul Comisiei din următoarele motive. Materialul eliminat reprezintă, în esență, întregul conținut de fond al raportului de audit. Nu a fost furnizată nicio explicație cu privire la motivul pentru care anumite elemente au fost eliminate din raport, ceea ce l-a determinat să concluzioneze că Comisia a luat o decizie pur și simplu de a elimina întregul conținut de fond, indiferent de orice derogare specifică de la controlul public în conformitate cu Regulamentul 1049/2001. Numerele de pagină ale raportului au fost eliminate, ceea ce face practic imposibilă stabilirea întinderii materialului expulzat; numai acesta a fost un abuz de putere, deoarece numerele paginilor nu pot fi secrete.

Luate împreună, aceste acțiuni și omisiuni ale Comisiei demonstrează că aceasta a abuzat de autoritatea sa refuzând să furnizeze reclamantului materialele solicitate. În corespondența anterioară, acesta și-a subliniat în detaliu poziția potrivit căreia majoritatea, dacă nu chiar întregul raport, ar fi trebuit să fie divulgate și că trebuie furnizate motive clare și specifice pentru a justifica reținerea oricărei informații specifice. Potrivit acestuia, astfel de informații nu au fost furnizate. El a adăugat că strategia Comisiei de a pretinde că se conformează Regulamentului 1049/2001 prin publicarea de materiale de audit pur descriptive și neanalitice și prin încercarea

de a ascunde amploarea eliminărilor a demonstrat rea-credință a Comisiei.

Prin urmare, acesta a solicitat Ombudsmanului să facă o constatare a administrării defectuoase și i-a mulțumit pentru asistența acordată pe parcursul întregului proces.

DECIZIA

1 Refuzul de a acorda acces la un raport de audit

1.1 Reclamantul a solicitat Comisiei să îi acorde acces la un document intitulat „*Audit des fonds de contrepartie de l'appui à l'ajustement structurel en République du Niger – Rapport final juin 2001 et janvier 2002*” („raportul de audit”). Reclamantului i s-a acordat doar acces parțial la documentul în cauză, și anume extrase din legislația națională. Reclamantul a susținut că Comisia nu a respectat Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (8) („Regulamentul 1049/2001”) atunci când a refuzat să îi acorde accesul la raportul de audit. El a solicitat să i se acorde accesul la documentul în cauză.

1.2 Comisia a susținut că refuzul său de a acorda acces la celelalte părți ale raportului de audit a fost justificat, deoarece divulgarea ar submina protecția obiectivelor auditurilor [articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001] și protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale [articolul 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din regulament]. În plus, secțiunile care conțin date cu caracter personal au făcut obiectul excepției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (b) din regulament.

1.3 Ombudsmanul a adresat o scrisoare Președintelui Comisiei pentru a propune o soluție amiabilă, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Statutul Ombudsmanului European, pe baza următoarelor considerații.

În ceea ce privește excepția referitoare la viața privată și la integritatea persoanei, Ombudsmanul nu a considerat că a existat un litigiu semnificativ între reclamant și Comisie cu privire la aplicarea corectă a acestei excepții.

În ceea ce privește excepția referitoare la protecția obiectivelor auditurilor, concluzia preliminară a Ombudsmanului a fost că Comisia nu a demonstrat că era îndreptățită să se prevaleze de această excepție pentru a limita accesul publicului la raportul de audit în cauză.

În ceea ce privește protecția interesului public în ceea ce privește relațiile internaționale, Comisia a recunoscut că este în interesul asistenței pentru dezvoltare din partea UE să promoveze buna guvernare și transparența și că ajutorul a fost acordat cu condiția ca acesta să fie utilizat în mod corespunzător și să facă obiectul unui audit. Cu toate acestea, spre deosebire de reclamant, Comisia a considerat că aceste interese au fost mai bine servite prin menținerea încrederii reciproce între cele două părți decât prin acordarea accesului public la raportul de audit și prin încălcarea acestei încrederi. Acest ajutor pentru dezvoltare și acest tip de audit aprofundat al administrației Nigerului au permis UE să ajute Nigerul să identifice problemele, să propună soluții și să exercite presiuni în vederea îmbunătățirii situației, în

măsura în care auditul a evidențiat dificultăți în furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare. Potrivit Comisiei, nivelul informațiilor de audit detaliate și sensibile conținute în raportul de audit ar putea, dacă sunt utilizate cu rea-credință sau în afara contextului, să cauzeze prejudicii grave țării. Cu toate acestea, Ombudsmanul a concluzionat în mod provizoriu că aceste considerații nu puteau justifica refuzul Comisiei de a divulga acele părți ale raportului pe care Comisia însăși le-a acceptat, în comunicările sale cu autoritățile din Niger, ar putea fi divulgate. Prin urmare, acesta sugerează Comisiei să aibă în vedere acordarea accesului la acele părți ale raportului pe care Comisia însăși le-a propus, în comunicările sale cu autoritățile din Niger, să poată fi divulgate.

1.4 În răspunsul său la propunerea Ombudsmanului privind o soluție amiabilă, Comisia a observat că, în cazul în care divulgarea documentelor solicitate ar conduce la o deteriorare a relațiilor sale cu Nigerul și ar crea dificultăți în ceea ce privește monitorizarea eficientă a asistenței comunitare acordate acestei țări, relațiile internaționale ale Comunității ar fi afectate. Pentru a examina în ce măsură o astfel de deteriorare era probabilă, Comisia a consultat autoritățile din Niger, care nu au adoptat o poziție clară cu privire la această chestiune. După ce a reexaminat cu atenție chestiunea, Comisia a considerat că divulgarea versiunii eliminate a raportului de audit nu ar periclita relațiile sale cu Nigerul. Prin urmare, Comisia a acceptat propunerea Ombudsmanului privind o soluție amiabilă și a anexat la răspunsul său versiunea eliminată a raportului de audit.

Versiunea eliminată a raportului conținea următoarele părți:

„ -1. *Synthèse: 1.1 Rappel des termes de référence; 1.2 Executarea programului*

- 2. *Descriere de la procédure de la dépense publique: 2.2 Objectif et champ de la Mission d'audit; 2.3 Cadres organiques de la loi de financial; 2.6 Justification des opérations*

- 3. *Audit du program: 3.1 Montants audités; 3.2 Critères d'audit* ”.

Următoarele părți ale raportului de audit au fost parțial eliminate:

„ 1.3 *Constats relatifs à la chaîne de la dépense; 1.4 Audit du program;*

2.1 *Les départements ministériels chargés du pilotage de l'économie; 2.4 Execution de la loi de financial; 2.5 Les marchés publics; 2.7 Les fonctions de contrôle; 2.8 La loi de règlement et instances de contrôle a posteriori*” .

Următoarele părți ale raportului de audit au fost eliminate complet:

„ 1.5; 1.6 *Recomandări;*

2.9 *Recomandări;*

3.3 *Constats d'audit sur les dépenses hors solde; 3.4 Constats d'audit sur les dépenses de solde;*

4. Recomandări"

1.5 În observațiile sale, reclamantul și-a exprimat nemulțumirea față de răspunsul Comisiei la propunerea de soluție amiabilă. Potrivit acestuia, materialul eliminat reprezenta, în esență, întregul conținut de fond al raportului de audit, întrucât numai materialele de audit descriptive și neanalitice au fost publicate. Acesta a considerat că nu a fost furnizată nicio explicație cu privire la motivul pentru care anumite elemente au fost eliminate din raport, ceea ce l-a determinat să concluzioneze că Comisia a luat o decizie pur și simplu de a elimina orice conținut de fond, indiferent de orice derogare specifică de la controlul public. Astfel cum s-a indicat în corespondența sa anterioară, majoritatea, dacă nu întregul raport, ar fi trebuit să fie divulgate și ar fi trebuit furnizate motive clare și specifice pentru a justifica reținerea oricărei informații specifice.

1.6 În primul rând, Ombudsmanul reamintește că, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1049/2001, „*instituțiile refuză accesul la un document în cazul în care divulgarea conținutului ar submina protecția: (a) interesul public în ceea ce privește: (...) relații internaționale*”. Excepțiile de la accesul la documente, prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 1049/2001, sunt încadrate în condiții obligatorii; prin urmare, instituțiile sunt obligate să refuze accesul la documentele care intră sub incidența oricăreia dintre aceste excepții după ce se dovedește că există circumstanțele relevante (9) .

1.7 Ombudsmanul observă, de asemenea, că Comisia dispune de o largă putere de apreciere în cadrul unei decizii de refuz al accesului întemeiată, precum în speță, pe baza protecției, *printre altele* , a interesului public în materie de relații internaționale (10) . În consecință, domeniul de control în acest context se limitează la verificarea respectării normelor de procedură și a obligației de motivare, a exactității faptelor și a existenței unei erori vădite de apreciere sau a unui abuz de putere (11) . În ceea ce privește obligația de motivare, Ombudsmanul amintește că, deși revine instituției în cauză sarcina de a demonstra, în fiecare caz în parte, că documentele la care se solicită accesul intră într-adevăr sub incidența excepțiilor enumerate în Regulamentul 1049/2001, poate fi imposibil să se furnizeze motive care să justifice necesitatea confidențialității fiecărui document individual fără a divulga conținutul documentului și, prin urmare, a priva excepția de însuși scopul său (12) .

1.8 În ceea ce privește cazul de față, Ombudsmanul constată în primul rând că mandatul auditului în cauză a fost următorul:

- să efectueze un audit contabil și financiar al programelor de sprijin pentru ajustarea structurală;
- să examineze respectarea procedurilor de plată și a modalităților prevăzute în acordurile de finanțare și în proiectele de acorduri;
- verificarea respectării procedurilor bugetare, administrative și contabile în vigoare în Niger;
- să examineze în mod critic procesul de cheltuieli publice, sistemele și procedurile în vigoare, fiabilitatea datelor privind execuția bugetară și să evalueze monitorizarea financiară și contabilă și a realizărilor puse în aplicare pentru a urmări execuția bugetului statului;
- formularea de recomandări pentru punerea în aplicare a sprijinului pentru ajustare structurală

acordat de Comunitatea Europeană.

În această privință, astfel cum a arătat Comisia, raportul în litigiu implică un audit aprofundat al administrației Nigerului. Ombudsmanul ia act, de asemenea, de faptul că Comisia a considerat că divulgarea integrală a documentului solicitat ar putea duce la o deteriorare a relațiilor sale cu Nigerul. Mai precis, Comisia a considerat că interesele sale în promovarea bunei guvernante, a transparenței și a respectării condițiilor în care este acordat ajutorul pentru dezvoltare sunt mai bine servite prin menținerea încrederii reciproce între cele două părți decât prin acordarea accesului public la raportul de audit și prin încălcarea acestei încrederi. Acest ajutor pentru dezvoltare și acest tip de audit aprofundat al administrației Nigerului au permis UE să ajute Nigerul să identifice problemele, să propună soluții și să exercite presiuni în vederea îmbunătățirii situației, în măsura în care auditul a evidențiat dificultăți în furnizarea și administrarea ajutorului pentru dezvoltare. Comisia a subliniat că divulgarea informațiilor de audit detaliate și sensibile conținute în raportul de audit ar putea cauza prejudicii grave țării. Pe această bază, Comisia a refuzat să acorde acces, în tot sau în parte, la raportul în litigiu, referitor la administrarea financiară a Nigerului și la desfășurarea, constatările și recomandările auditului. În împrejurările de mai sus, Ombudsmanul consideră că Comisia a furnizat o explicație clară pentru refuzul său contestat și că această explicație, deși succintă, este adecvată, în acest caz specific, având în vedere faptul că menționarea unor informații suplimentare, în special făcând trimitere la conținutul documentului în cauză, ar anula scopul excepției invocate. Ombudsmanul consideră, de asemenea, că decizia atacată nu este afectată de o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește protecția interesului public în materie de relații internaționale.

1.9 Pe de altă parte, în ceea ce privește excepția referitoare la viața privată și la integritatea individului [articolul 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1049/2001], Ombudsmanul reamintește, în primul rând, că această excepție nu face obiectul posibilității de divulgare a unui interes public superior. Ombudsmanul ia act de faptul că reclamantul, în observațiile sale, a acceptat că anumite informații cuprinse în raportul de audit ar putea fi sensibile și nu ar trebui divulgate. În plus, reclamantul nu pare să conteste amploarea eliminărilor efectuate de Comisie pentru a pune în aplicare această excepție. Prin urmare, Ombudsmanul nu consideră că există un litigiu semnificativ între reclamant și Comisie cu privire la aplicarea corectă a acestei excepții în acest caz. Prin urmare, Ombudsmanul consideră că nu este justificată nicio anchetă și nicio examinare suplimentară a acestei părți a plângerii.

1.10 Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul concluzionează că nu există administrare defectuoasă în ceea ce privește refuzul contestat al Comisiei de a acorda acces la părți din raportul de audit solicitat de reclamant.

1.11 În ceea ce privește excepția referitoare la protecția scopului auditurilor [articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001], Ombudsmanul reamintește că, în scrisoarea sa prin care propunea o soluție amiabilă, a ajuns la concluzia provizorie că argumentele reclamantului au fost convingătoare atât în ceea ce privește absența probabilității ca divulgarea să cauzeze un prejudiciu real interesului protejat, cât și în ceea ce privește interesul public superior care justifică divulgarea. În plus, Ombudsmanul a observat că însăși Comisia, în

răspunsul său la solicitarea de informații suplimentare a Ombudsmanului, a considerat că fragmente importante din raportul de audit ar putea fi divulgate fără a aduce atingere scopului auditului. Prin urmare, Ombudsmanul a ajuns la concluzia preliminară că Comisia nu a demonstrat că avea dreptul să se bazeze pe articolul 4 alineatul (2) a treia liniuță din regulament pentru a limita accesul publicului la extrasele menționate mai sus din raportul de audit. Cu toate acestea, având în vedere constatările sale de la punctul 1.8. 1.9. și 1.10 din prezenta decizie, Ombudsmanul concluzionează că nu se justifică nicio anchetă suplimentară cu privire la caracterul adecvat al încrederii Comisiei în excepția de mai sus și luarea în considerare a acesteia.

2 Disponibilitatea raportului către Curtea de Conturi

2.1 De asemenea, reclamantul a susținut că a fost indus în eroare de Secretarul General al Comisiei atunci când acesta din urmă a declarat că raportul de audit se află la dispoziția Curții de Conturi.

2.2 În avizul său, Comisia a explicat că, în răspunsul său la cererea de confirmare, Secretarul General a declarat că raportul de audit a fost pus la dispoziția Curții de Conturi și a președintelui Comisiei pentru control bugetar a Parlamentului European pentru a se asigura că utilizarea acestor fonduri este supusă unui control independent și democratic. Faptul a fost că acest raport le era disponibil la cerere simplă, la fel ca orice alt raport de audit privind utilizarea fondurilor UE. Astfel, formularea „*a fost pusă la dispoziție*” a trebuit înțeleasă ca fiind „*disponibilă*”. Comisia a recunoscut că formularea a fost nefericită, deoarece poate fi interpretată ca „*a fost trimisă la*”. Comisia și-a cerut scuze pentru imprecizia formulării utilizate în scrisoarea Secretarului General, care nu a intenționat în niciun fel să inducă în eroare reclamantul.

2.3 Ombudsmanul constată că Comisia și-a cerut scuze pentru neînțelegerea cu privire la disponibilitatea raportului către Curtea de Conturi și consideră că nu este necesară continuarea anchetei sale în această privință.

3 Presupunul registru incomplet al documentelor

3.1 Reclamantul a susținut că registrul de documente al Comisiei era incomplet, deoarece nu a găsit decât două documente relevante pentru auditul în cauză în momentul căutării în registru. Acesta a susținut, de asemenea, că ar trebui să primească o listă a documentelor referitoare la auditul în cauză. Refuzul de a furniza reclamantului o listă de documente a reprezentat o încălcare a Regulamentului 1049/2001 și a Codului de bună conduită administrativă.

3.2 Comisia a decis că registrul documentelor creat în temeiul articolului 11 din Regulamentul nr. 1049/2001 ar trebui să conțină inițial trimiteri la documente care acoperă în principal activitățile legislative ale Comisiei. Domeniul de aplicare al registrului ar fi extins treptat. În plus, având în vedere structura descentralizată a Comisiei și definiția extrem de largă a unui document din regulament, nu ar putea exista niciodată un registru exhaustiv al Comisiei. Desigur, în lipsa unui registru exhaustiv, cetățeanului îi era dificil să știe ce documente să solicite și, prin urmare, să formuleze o cerere într-un mod suficient de precis pentru a permite instituției să identifice documentul, cu excepția cazului în care serviciile responsabile ale Comisiei au oferit asistență adecvată reclamantei.

Comisia a subliniat faptul că reclamantul nu și-a confirmat niciodată cererea de acces la orice alt document decât raportul de audit și că, în consecință, secretarul general a tratat cererea în mod corect și nu a *refuzat să furnizeze* reclamantului o listă de documente sau să acționeze cu încălcarea articolului 15 din Regulamentul nr. 1049/2001 sau a Codului de bună conduită administrativă. Pentru a-l convinge pe reclamant, Comisia a decis să stabilească o listă a documentelor deținute de EuropeAid referitoare la auditul în cauză.

3.3 Ombudsmanul reamintește că, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul nr. 1049/2001 , *„pentru ca drepturile cetățenilor în temeiul regulamentului să devină efective, fiecare instituție asigură accesul public la un registru de documente. Accesul la registru ar trebui să fie furnizat în format electronic. Trimiterile la documente se înregistrează fără întârziere în registru. (...) Instituțiile iau imediat măsurile necesare pentru crearea unui registru care să fie operațional până la 3 iunie 2002 .”*

3.4 Ombudsmanul observă, de asemenea, că buna gestiune financiară reprezintă o preocupare majoră pentru public și că rapoartele de audit reprezintă surse valoroase de informații cu privire la modul în care sunt utilizate fondurile comunitare (13) . Prin urmare, principiile bunei administrări impun ca rapoartele de audit și documentele relevante deținute de Comisie să primească o prioritate deosebită în crearea de către Comisie a unui registru de documente, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul 1049/2001.

3.5 Ombudsmanul constată că reclamantul a găsit în registrul Comisiei doar două documente referitoare la auditul în cauză. Cu toate acestea, în cursul prezentei anchete, Comisia a furnizat o listă de 46 de documente referitoare la acest audit. În plus, Ombudsmanul observă că Comisia a făcut doar observații generale cu privire la conținutul registrului său, ceea ce nu poate justifica în mod adecvat deficiența semnalată de reclamant. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul constată că registrul documentelor Comisiei era insuficient în ceea ce privește documentele referitoare la auditul în cauză. Aceasta a constituit un caz de administrare defectuoasă. Ombudsmanul face o observație critică relevantă mai jos.

3.6 În ceea ce privește afirmația reclamantului, Ombudsmanul constată că Comisia a furnizat o listă de documente referitoare la auditul în cauză. Prin urmare, el consideră că nu este necesar să se continue cercetările sale cu privire la această chestiune.

4 Concluzie

Pe baza anchetelor Ombudsmanului cu privire la această plângere, se pare că nu a existat o administrare defectuoasă din partea Comisiei Europene în ceea ce privește accesul la raportul de audit.

În ceea ce privește caracterul adecvat al registrului Comisiei, este necesar să se facă următoarea observație critică:

Buna gestiune financiară reprezintă o preocupare majoră pentru public, iar rapoartele de audit sunt surse valoroase de informații cu privire la modul în care sunt utilizate fondurile comunitare. Prin urmare, principiile bunei administrări impun ca rapoartele de audit și documentele relevante deținute de Comisie să primească o prioritate deosebită în crearea de către Comisie a unui

registru de documente, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul 1049/2001.

În acest caz, reclamantul a găsit în registrul Comisiei numai două documente referitoare la auditul în cauză. Cu toate acestea, în cursul prezentei anchete, Comisia a furnizat o listă de 46 de documente referitoare la acest audit. În plus, Comisia a făcut doar observații generale cu privire la conținutul registrului său, ceea ce nu poate justifica în mod adecvat deficiența semnalată de reclamant. Având în vedere cele de mai sus, Ombudsmanul constată că registrul de documente al Comisiei era insuficient în ceea ce privește documentele referitoare la auditul în cauză. Aceasta a constituit un caz de administrare defectuoasă.

Prin urmare, Ombudsmanul își încheie ancheta.

Președintele Comisiei va fi, de asemenea, informat cu privire la această decizie.

Al tău cu sinceritate,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) JO 2001, L 145, p. 43.

(2) Cauza T-194/94, *John Carvel și Guardian Newspapers Ltd/Consiliul*, Rec., 1995, p. II-2765.

(3) Cauza C-353/99 *Consiliul/Heidi Hautala*, Rec. 2001, p. I-9565.

(4) Cauza C-353/01 P *Olli Mattila/Consiliul și Comisia*, Rec. 2004, p. I-1073.

(5) „În măsura posibilului, Ombudsmanul caută, împreună cu instituția sau organul în cauză, o soluție pentru eliminarea cazurilor de administrare defectuoasă și soluționarea plângerii.”

(6) „Un stat membru poate solicita instituției să nu divulge un document emis de statul membru respectiv fără acordul său prealabil.”

(7) Cauza T-168/02, *IFAW Internationaler Tierschutz-Fonds gGmbH/Comisia*, hotărârea din 30 noiembrie 2004 (neraportată încă), punctul 58 (în recurs la Curtea de Justiție).

(8) JO 2001, L 145, p. 43.

(9) A se vedea cauza T- 110/03 *Sison/Consiliul* (neraportată încă), punctul 51.

(10) Cf. cauza T-110/03 *Sison/Consiliul*, ibid., punctul 46.

(11) Cf. cauza T-110/03 *Sison/Consiliul*, ibid., punctul 47 (privind domeniul de aplicare al controlului Tribunalului).

(12) Cf. cauza T-110/03 *Sison/Consiliul* , ibid., punctul 60.

(13) În această privință, trebuie remarcat faptul că rapoartele anuale și rapoartele speciale ale Curții de Conturi sunt documente oficiale, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.